

Broj 2. Zagreb Godina 1947.

S a d r ž a j

Svijet ne živi od grijehova griješnika, nego od dobrih djela dobrih ljudi.

Nema svetijeg heroizma od samoodricanja za dobro i slobodu drugih.

Maksim Gorki

ULOGA MISLI U EVOLUCIJI ČOVJEČANSTVA

/Dragoj braći - novim članovima/

Interesantno je promatrati današnje "moderno" doba, koje je karakteristično sa svojim sukcesivnim promjenama. Moglo bi se ustvrditi bez oklijevanja, da su ove promjene rezultat istaknute evolucije misli na svakom polju. Ako pomislimo, da je naša civilizacija bitno intelektualna ova evolucija postaje nam potpuno logična. Stari, ukorjenjeni nazori i nepromjenljivi pojmovi, koji se smatraju kao ograde, padaju jedan za drugim pod snažnim udarcima i konzervativne ideje nasuprot bujice novih ideja ne mogu se više održati.

Pojava novog duha bilježi se po prilici pola vjeka unatrag. /osn.T.D. 1875./ I ako se misao evoluirala prije tog vremena, težnje "smione" prirode manifestirale su se samo "ispod koprene", jer bi "presmione" ideje po izgledu samo,dolazile u sukob sa neprovedivom klisurom - iako u sadašnjosti ova klisura i ne postoji.

Bačena su na poprište naučna, politička, ekonomska i druga pitanja i sve to dolazi u velikom opsegu do izražaja, u tolikoj mjeri da i najodlučniji ljudi, koji pripadaju različitim strujama, priznaju da je čovječanstvo stiglo do jednog važnog preokreta.

Nepobitno je, da svaka promjena stanja izaziva izvjesne smetnje i - mnogi su duhovi zbunjeni:"Kuda će nas dovesti ove nove ideje ?" ili "Zar su bili pogrešni ?" Takva razmatranja podižu razna pitanja: "Kako da se čovjek snadje u tom kaotičnom vrtlogu ?" ....

ŠTO KAŽE NA TO TEOZOFIJA ?

Teozofija kaže, da uspjeh ovisi o tome u kolikoj mjeri odnosna civilizacija poštuje Zakone Evolucije koja nameće Bratstvo svih ljudskih rasa iz jednostavnog razloga što čovječanstvo potjeće iz jednog jedinstvenog izvora. To je znanstveno dokazana činjenica. Stoji, da se razne rase razlikuju medjusobno sa moralnog i intelektualnog gledišta, pa ipak nasuprot toga na kojem smo stepenu razvitka, vjerovanja ili boje - svi smo ipak braća. Ne primjenjivanje ovih osnovnih principa štetno je po samu civilizaciju.

Teozofija, prikazajući na jasan način postanak i evoluciju čovjeka, pruža svijetu jasan i opširan pojam BRATSTVA, zasnovanog na Evoluciji. Praktično primjenjivanje ovog principa dovesti će do iskrene saradnje izmedju naroda i - dokrajčiti sve rasne i klasne borbe, kao što će dokinuti potpuno i svako nastojanje separatizma.

Teozofija tvrdi, da je čovjek mislilac, hiperfizičko biće, jedan centar duhovne svjesti, i prema tome, osim fizičkog tijela kao posrednika sa fizičkim svijetom, - ima i emocijsko i misaono tijelo, koja mu služe kao vehikli za odgovarajuće svijetove. Mozak ne stvara misli - nego služi misliocu kao instrumenat za izražavanje misli.

Naše misli - u kojima je najveća snaga - poprimaju najprije oblik u nevidljivom, a onda se prema našoj namjeri realizuju na fizičkom.

Snagom misli je stvoreno sve što gledamo oko sebe. Ovom čudesnom snagom djelujemo na naše fizičko tijelo, na zdravlje, kao i na našu okolinu.

Misli su stvarni vidljivi oblici i oni koji su prema stadiju razvitka postigli vidovitost mogu ih vidjeti. Ovi su oblici stvoreni iz vrlo profinjene, hiperfizičke materije, a njihovo trajanje kao forme ovisi o količini energije utrošene u njihovo ostvarenje. Raznih su boja, nekad sjajne kao plamenovi ili bengalska vatra sa značajkom da njihove boje odredjuju i njihov vibratorni ritam, koji je utisnut u mentalnu materiju iz koje su automatski stvoreni misaoni oblici. Čim su misli uzvišenije tim su brže vibracije, a boje jasnije.

Ovaj princip potvrdjuje i egzaktna nauka i kaže, da boje i zvukovi variraju u niansama prema brzini vibracija.

Svi smo mi mislioci, svako ljudsko biće je jedan emiter ili primaoc misaonih forma, koje kruže u "prostoru" i na taj način recipročno djelujemo jedni na druge. Takvim misaonim "strujama" jačamo dobro, ili zlo u svijetu. Naša je misaona djelatnost uvijek živa, dapače je ustanovljeno, da kada "ništa ne radimo", tada sa mentalnog gledišta radimo najviše. Duh nije nikada u neaktivnom stavu bilo u radu - ili "neradu".

Da spriječimo stvaranje nepotrebnih misaonih oblika, koji su plod našeg mentalnog meteža i da poštedimo i naš fizički mozak koji je veoma nježan organ, potrebna je kontrola naše misaone djelatnosti. Tvrdi se, da je teško vladati mislima. Ali zar se mi ipak ne koncentriramo u rad kojeg dnevno vršimo u kancelarijama i školama i u svakom drugom radu kojeg vršimo u svakidašnjem životu ? Kad poprimimo naviku "vladati mislima" - u čemu nas ništa ne priječi nego naš nemar - mnogo ćemo lakše snašati grozničav i nemaran život današnjice, na fizičkom svijetu. Jačanje volje i vladanje mislima, pruža sve veću postojanost i mir duha i uz takva svojstva mirnije, vedrije i mnogo efikasnije ćemo izvršiti svaki posao, koji nam je povjeren. Naravski da i naš mozak mnogo manje zamaramo, ako vladamo našim mislima, nego ako dopuštamo da nam misli razuzdano lutaju.

Čovjek koji zapovjeda svojim mislima uvijek se nalazi u "mirnom stavu" i blagotvorno umirujuće djeluje na svoju okolinu.

Zadaća naše rase je razvitak intelekta. Naša je dakle dužnost, da čudesnu misaonu snagu koja postoji u svakom od nas, stalno razvijamo i njegujemo, da je možemo čim bolje iskoristiti za dobrobit čovječanstva. - To mora da bude naš cilj. -

Moramo biti vrlo oprezni kakve ćemo misaone oblike uputiti svijetu, jer smo odgovorni za njihovo djelovanje. Našim mislima u znatnoj mjeri djelujemo na čovječanstvo i prema tome po nama stvorene struje misli utjecati će na udes naše braće. Potpuno je logično, da smo svi odgovorni za budućnost koju ostavljamo u baštini idućoj generaciji.

Odgovornost pred civilizacijom, - što proizlazi iz dobra i zla, individualnog ili kolektivnog, ne snaša samo onaj ili oni, koji su poslužili kao izravni instrumenti, - nego i svi oni, koji su bilo iz bliza ili iz daleka, bilo izravno ili indirektno, doprinjeli do tog izvršenja svojim mislima.

Ako konstantno upućujemo pozitivne i optimističke misli jednoj plemenitoj akciji, probuditi ćemo elan i entuziazam u radu, koji se vrši u korist naše braće.

O nama ovisi: da naučimo vladati našim mislima, da posvetimo najveću pažnju razvitku ove čudesne snage, i da naše misaone forme budu satkane od pravog razumjevanja, od čiste ljepote i ljubavi, kako bi postali dobrovoljni saradnici u izgradnji NOVOG DOBA - t.j. u POMAGANJU EVOLUCIJE ČOVJEČANSTVA.

Maša Kovačić

Dr. MONTESSORI I DIJETE

Čovječanstvo je jedna organska cjelina, koja još nije prošla svoje stanje embrionalnog /zemaljskog/ razvitka, iako izgleda da je već nastupio čas njenog rodjenja. Mi možemo čuti mnogo toga o narodnostima, koje se organiziraju u jednu Uniju zbog mira i sigurnosti. Dr.Montessori medjutim ističe, da je do unije došlo prironim putem, iako je ljudi svjesno ne pojme, te joj se protive uz cijenu silnih patnja, koje mogu biti ublažene jedino kroz razumijevanje i saradnju. Postoji Jedan Jedini Život i prirodno rastenje slijedi zakon razvitka svake pojedine jedinke, bila to ćelija tkiva ili planet, ljudsko dijete ili civilizirano društvo.

Posmatrajući sa tog gledišta,u ovim kritičnim vremenima dijete poprima dvostruko značenje, jer ne samo što je ono potpuni sažetak ljudskog razvitka do danas, već ono sadrži u sebi i podobnosti za sadašnjost i budućnost i to još neizopačene i neiskrivljene. Psiholozi su uz pomoć biologa uspjeli da unesu svjetlo u stvaralački tok, koji izgradjuje tjelesne i umne sposobnosti djeteta, počevši od njegova rodjenja. Shvačajući i pomažući taj prirodni tok i posebno se suzdržavajući od postavljanja običajnih zapreka u običajnom udesu na putu prirodnog razvitka, u pokolenju jedne nacije mogu se zločini i neredi uglavnom iskorijeniti. Što više, djeca koja su do svoje šeste godine mogla živjeti okružena slobodnom i uspješnom, te dobro usmjerenom aktivnošću, mogla su se dalje odgajati po svojoj slobodno izvježbanoj volji i po onome što najviše zanima njihovu maštu. Odgajatelji, koji su primjenjivali ove metode, ustanovili su, da se samo tim putevima mogu da razviju slobodni gradjani, koji su podobni da vrše demokratska prava i dužnosti u jednoj civiliziranoj državi.

Prema gdji Montessori, poslušnost je vrhunac razvijene i izvježbane volje. Ona ne može biti izazvana bilo kojim pritiskom ili oduzimanjem slobode, već jedino nutarnjom pripremom. Njoj izgleda nemoguće i apsurdno, djeci i ljudskim skupinama govoriti o slobodi tamo, gdje se nije ništa udesilo, da bi ta sloboda mogla doći do izražaja u probudjenoj i samosvladanoj volji. Djecu zahvaća lagani drhtaj pred zamišljenim slikama svjetla u kojima žive, a koje otvaraju pogled u tajne privlačivih znanosti, a osobito onih, koje pomažu izgradjivanju sadržajne slike jednog razvijenog svemirskog plana, u kojemu čovjek ima taj plemeniti zadatak, da sudjeluje u saradnji sa svim drugim čimbenicima.

Poštivanje prema Životu i njegovom planu razvitka dobiva prednost pred dogmatičkim religioznim naučanjima, koja potiskuju ljudske simpatije. Ispravno učenje povjesti dovodi do velike ljubavi prema čovječanstvu i do udivljenja za njegovu dugotrajnu i nesebičnu djelatnost. Nacionalne isključivosti i rasne nadmočnosti nalaze škrto tlo tamo, gdje se zanimanje stalno usredotočuje na ljudska nastojanja diljem svijeta , na pionire i raznovrstne poduzetne ljude, na središta civilizacije s njihovom dotjeranošću i popustljivošću naročito u prirodnim i često otvaranim putevima, koji sjedinjuju narode i kulture, a gdje se ne nailazi ni na kakvo nasilje, jer je došlo do organske cjeline u svijetu, koji živi i koji je Jedno !

Samo kroz takovu djecu nestati će nacionalna praznovjerja i kulturne brane, da čovječanstvo uzmogne ući u nasljedstvo slobode i ispuniti svoje poslanje. Takvu je vjeru gdja M. naučila iz djetinje nutarnjosti u koju prodiru ljubav i intuicija.

Usprkos poodmakloj dobi i mnogim smetnjama, ona neprestano nastoji, da s uznemirenim svijetom dijeli ono znanje, koje ga jedino može dovesti do sreće i mira.

Poklonivši se pred djetetom, kao pred onim što je najmudrije izvršeno do naših dana, mi možemo da otkrijemo puno značenje Kristovih riječi, po kojima je Kraljevstvo Nebesko otvoreno čovjeku jedino ako ga traži kao maleno dijete. To nije tek priznanje dječjoj nevinosti, već možda doslovno znači, da neko može sići na zemlju jedino onda, kada jedno pokolenje ljudi bude dostiglo onoga, koji je učio, da zadrže to pravo ušaska u Božje carstvo, koje je bilo njihovo u djetinjstvu, t.j. da zadrže otvorena vrata duha dok ne razviju svoje prave čovječanske sposobnosti.

Helen Veale

U decembarskom broju "Theosophist"-a pretsjednik Jinarajadasa je napisao opširnu recenziju o novoizdanoj knjizi: "Education for a New World" /Odgoj Novoga Svijeta/ od dr.Marije Montessori, Kalakshetra, Adyar, Madras, 4-8 Rp. Spominje i knjigu "The Secret of Childhood" /Tajna djetinjstva/, koju je ona izdala 1936.god. u Parizu itd. Njena je glavna tema u Adyarskoj knjizi, da je dijete jedna duševna cjelina, socijalni skup ogromnog obujma, te istinska svesvjetska snaga, ako ju se pravilno primjenjuje. Ako spasenje i pomoć imaju doći, one će doći kroz dijete, jer dijete izgradjuje čovjeka i društvo.

Obzirom na važne pojedinosti u odgoju djeteta, u knjizi se ističe, da ono dijete, kojemu se dopušta da svojim rukama radi, pokazuje stalnost u značaju. Oduzme li mu se na pr. predmet, koji ono stalno prenosi tamo i amo dok se ne umori, - taj prekid djelatnosti, koju je sebi dijete odabralo, pretstavlja po mišljenju psihologa, jedno od najvećih nasilja za tu dob, a koje nasilje vodi do kasnijih teškoća.

Dr.Montessori tvrdi u svojoj knjizi, da niže društvene klase bolje saradjuju s njenim metodama odgoja, nego li one više klase, koje nikakvu djelatnost djeci ne dopuštaju.

ŠTO JE RAZUMIJEVANJE

Nema razumijevanja, dok mora da izostaje ona mogućnost kojom nalazimo u svemu vrednotu i možemo sve da cijenimo. Nema pravoga znanja ni mudrosti, ako oni ne mogu da uzrokuju i da stvaraju produbljeno ostvarenje Jedinstva i Solidarnosti svega Života. Znanje, što pojačava smisao za odjeljivanje, te na taj način uzrokuje opreke i autagonizam, uistinu je neznanje, koje pokazuje snagu, kao kad bi malo dijete uhvatilo makinu i htjelo da pokrene aeroplan. Uistinu Znanje je moć, ali ostaje ispraznim i neupotrebljenim, dok privodi osjećaj odjeljivanja. Prema tome je istina, da kad znanje obara značaj, kako se to u današnje doba vrlo raširen slučaj, čitavi se svijet truje i uništava. A kako razvitak karaktera do izvjesne mjere ovisi o znanju, mnogo od toga znanja mora da je vlastito znanje - a to je Znanost Teozofije. Svaki pojedinac

mora da otkrije sebe jednako tako, kao što otkriva i svijet oko sebe. Samo na taj način postaće Majstorom Života, koji će da sja vlastitim svojim svjetlom neodražavajući samo ono izvanje svjetlo, te će da se poistovjeti sa Zakonom, nipošto da ga jedino slijedi.

Nalazimo se u zabludi, kada tražimo znanje poradi njega samoga, već naprotiv da tražimo karakter poradi Života. Znanje je uistinu hrana, ali značaj je ono pravo tijelo. Pravo hranjenje tijela je u svrhu, da ga se izgradjuje, nipošto da ga de koči. Ni najmanje ne odgovara istini, da je u nekom vremenu hrana jednoga otrovom drugoga, iako je zadugo već podjednaka za sve. Stoga neka niko ne dopušta, da mu tudje mišljenje, pa ni izražaj mnoštva ne oslabi njegovu ličnost ni vlastitu osebujnost. Beskrajno je važnije za svakoga od nas, da znamo što kažemo, da možemo nešto da kažemo, da bismo trebali da kažemo nešto, nego li da znamo što kazuju drugi. Što više, mudrost onog najvećeg je samo za to, da nam pokaže, kako mudrima možemo sami da postanemo vlastitim svojim različitim osebujnostima. Konačno je dakle takovo razumijevanje u tomu, da razaberemo gdje se ko nalazi, te da pomognemo svima na njihov način, a ujedno tako da pokažemo i sebe ondje gdje jesmo, te i sebi pomognemo u svojim vlastitim individujskim smjerovima. Treba da razumijemo druge, da uzmognemo razumijeti sebe. Ondje gdje ne možemo da razumijemo, ondje nam ne dotječe znanja. Obzirom na ono, što zabacujemo ili čemu odričemo vrijednost, u tom imamo da nadjemo ono, što ćemo da potvrdimo i prihvatimo i čemu ćemo da izrazimo priznanje.

U vezi s time su dvije istine, koje je vrijedno da ih upamtimo:

Ne mogu da nanesem štetu ili da pomognem drugomu, da time ne oštetim ili ne pomognem sebe.

Ne mogu da pospješim ili da zaustavim napredak drugomu, da time ne ubrzam ili ne zakočim i svoje vlastito napredovanje.

Dr.G.S. Arundale

TROMJESEČNI PREGLED RADA T.D.

Na drugoj plenarnoj sjednici koja je održana u Zagrebu u društvenim prostorijama na dan duhovnog rodjenja našeg brata Pretsjednika Jinarajadase, ocjenjen je naš rad za prošlo tromjesečje. Proslava rodjendana kao i sama plenarna sjednica bila je sjajna prilika da se okupe i povežu pretstavnici pojedinih krugova, da iz doživljaja kojeg su taj dan imali dobiju nove snage i uzmognu oživjeti novi val rada u svojim krugovima. U jutro 16.marta ov.g. kada se je održavala plenarna sjednica osjećao se zanos ujedinjenog rada a poslije podne kada se održala proslava duhovnog rodjendana brata Jinarajadase osjetio se isto tako zanos u doživljavanju onoga što teozofi mogu da osjete kada se živo povezuju sa svojim vodičima.

Iz Beograda došao je k nama brat Marjanović, iz Ljubljane brat Jesse i brat Krevel, iz Celja brat Konec i brat Dobravc, iz Maribora brat Munda, a iz Županje brat Hinković. Isto tako

sa veseljem smo primili povratak iako samo za taj dan našeg brata Podpretsjednika ing.Vintoniva koji je premješten u Novsku.

Sva su braća dala svoje usmene i pismene izvještaje svojih krugova i radosno je konstatirati, da je rad ovih krugova širi od onog iz prošlog tromjesečja. Na proslavi poslije podne toga dana bio je i naš brat Rebić iz Siska koji usprkos svoje poodmakle dobi starosti fizičkoga tijela revno i mladenački vrši svoju teozofsku dužnost na svom području.

Tajnički izvještaj centra u Zagrebu pokazuje jedan lijepi rezultat, a ovaj je, da u ovom prošlom tromjesečju ima oko 600 posjetilaca više na svim sastancima, sjednicama i proslavama nego prošlog tromjesečja. Ova konstatacija je posebni odgovor za sebe.

Isto tako se je u ovom tromjesečju održalo nešto više proslava nego u prošlom. Tako se je održala proslava Božića 22.12.46., zatim proslava Osnutka Teozofskog Društva na kojoj se je govorilo o osnivačima i mnogo spominjalo našu dragu sestru Jelisavu Vavru, koja nije više s nama u svom fizičkom tijelu. Proslava Adyarskog dana 17.2.47.bila je ugodno provedena veče uz dva gosta i to brata Rebića iz Siska i brata Šultajsa iz Čakovca. Nekoliko dana iza toga bila je proslava rođjendana Rukmini Devi t.j. na dan 28.2.47. Na svim ovim proslavama procvijetao je po neki cvijet u srcu pojedinaca koji je uvijek dao novog poleta za daljni rad.

Kao najvažnije unutar ovog tromjesečja opaža se jaka djelatnost ljetne škole koja će se ovog puta održati pod sasvim drugim okolnostima i po uzoru na druge ljetne škole u drugim centrima T.D. U tišini prirode, uz zajednički život istomišljenika, uz čistu hranu i u čistoj atmosferi i zraku, kao i kraj bistre vode, rodit će se nešto sasvim novo u srcima svih učesnika ljetne škole da će svaki pojedinac dobiti ono, što može upravo da primi i to predati svojoj okolini kao dar svog nastojanja u usavršavanju za služenje čovječanstvo.

Tako neka nas povede težnja za služenjem napred - napred do potpunosti, sreće i istinske bratske ljubavi.

Tajnik Zvonimir Frlan

Moć volje prelazi u snagu tijela.

Budha

Iskrenost je osnova lične vrijednosti.

Smiles

---

* * *

T E O Z O F I J A I O B N O V A

Brat Jinarajadasa napisao je ovaj članak u godini 1944 u svom mjesečniku "Theosophist", a ponovno je izašao u "The Indian Theosophist" u g.1946.

Doći će do mira; kada i kako, to nas se momentalno mnogo ne tiče. Sve nacije su medjusobno toliko povezane, naročito ekonomski, da dužnost uzajamne podrške i dužnost pomoći pada na sve jednako, a naravno, u prvom redu na jake. Rat je naročiti izražaj mržnje. Rat je neke ruke zbirnica mržnje. Nema razlike izmedju sitnih mržnja medju nama kao muških i ženskih i kolektivne mržnje jednog naroda. Mentalna mržnja izaziva prije ili poslije rat.

Mržnja često dolazi od neke vrsti pohlepe. Uzrok rata nije samo gramzivost proizvodjača oružja, nego i sitna pohlepa malog dućandžije. Tekuća voda ispire i odnosi visoke obale velike rijeke. Na tačno jednak način skuplja se svjetska mržnja pojedinih državljana. Najširi put umnožavanja mržnje je nacionalna mržnja, gdje jednom nacijom ovlada ideja, da ima posebno božansko pravo da vlada. Takova ideja je za posljednjih četrdeset godina rasla u Japanu, Italiji i Njemačkoj. Na sreću, ovdje u Indiji bili smo toliko poštedjeni, da nije bilo potrebe sanjati o indijskoj ekspanziji.

Sav taj nacionalistički zanos stvara intenzivnu mržnju, a ta se mržnja umnožava po mnogim faktorima. Pogledajte koliko je mržnje razvijeno posljednjih dvadeset godina u Indiji izmedju Hindusa i Muslimana. To je nešto strašno. Na jugu imamo mržnju medju Brahminima i Ne Brahmina. Gdje god ima mržnje ona je novi dodatak velikom rezervoaru. I u našem ekonomskom sistemu je izvor mržnje. Jednako je i u našem privatnom životu izvor mržnje u načinu kojim postupamo sa našim slugama, u dugim urama rada koji od njih tražimo, u našem odnosu prema njima. U religiji izaziva mržnju svaki pokušaj obraćenja. Jedan od uzroka mržnje je i pitanje boje i rase, a naročito mržnja na Jevreje toliko razvijena u Njemačkoj. Ima mržnje i u svim mogućim sitnim stvarima, kao što su razne raskoši. A ima i drugi ozbiljni izvor mržnje u okrutnosti prema životinjama. Možete li sebi predočiti duh mržnje u životinji koju ubijate? A mržnja je to veća, što je ubijanje beskorisno, kao u sportu.

Kada dodje do obnove, sve te stvari koje smo spomenuli treba da se uklone ako želimo imati mir. Mi ne možemo promijeniti ljudske prirode, ali sve stvari će se morati temeljito modificirati. Ja želim spomenuti samo neke osnovne principe. Prva i najvažnija stvar je odnos izmedju kapitala i rada. U obnovi, država će morati uzeti u svoje ruke kapital i rad ... Drugo: jedna od velikih reforama, koja je potrebna u cijelom svijetu, to je nacionalizacija zemlje. Još po starom zakoniku Manua, zemlja je od naroda i ne smije biti eksploatacije. Treba da država intervenira. Sada, a da se ne udje u revoluciju i pokolj imućnog svijeta, može se postepeno izvesti tu veliku promjenu tako, da se za svu zemlju jasno prizna da pripada narodu.

U općem planu prva je stvar nacionalizacija banaka. Banke treba da pretstavljaju naciju. Pored svake mogućnosti privatnog rada i industrije, mi danas trebamo da u narod prodre misao, da sve što se radi ima na kraju da bude samo na korist naroda.

Isto tako mora država da upravlja i trgovinom. Država ima da kaže:" Ja ću da nadzirem industrije, ja ću da vodim brigu o tome, da ne bude previše industrija. "Tako u rudnicima, u tvornicama, u radionama, svagdje treba da udje država. Vi morate proizvoditi za potrebe naroda i za izvoz, a ne za bezobzirnu konkurenciju.

Potreban je potpuno novi odnos prema religiji. Tu ima mržnje za to, jer mi mislimo o Bogu na tako ograničen način, da držimo da se Bog može da časti samo na naš način. Najpotrebnija promjena je u tome, da poštujemo božje činioce, pa da u svakom svojem bližnjem vidimo agenta božjeg i poštivamo ga. Vi možete ići potpuno drugim putem Bogu, ali vi poštujte i svakog onog koji ide drugim putem. Ako se tu razvije poštovanje, dobiva se široki prostor za sve pojedinačne razlike i sve te razlike neće više izazivati mržnju.

Treba jasno držati u vidu jedan princip, koji se u prošlosti nije uvažavao, a to je jednakost ženskih i muških. Nemoguće je ostvariti istinsku civilizaciju samo na osnovu djela jedne polovice čovječanstva.

Sa razvojem poslovnog života nestat će i stari problem razlike boje i rase.

Svi ovi principi morat će se poslije rata primjeniti putem jednog Direktorata Naroda. U Direktoratu Naroda, ne Direktoratu Država, morat će i narodi Centralne Afrike, makar da su neznalački divljaci, imati svoje zastupnike. Taj sveopći Direktorat, trebat će da ima Pod-direktorate za sve grane i odnose tako, da može kazati svakoj državi kakovu će imati valutu, koliko će eksportirati i sa kolikim novcem raspolagati. To će stabilizirati valutu svijeta. Isto tako će Industrijski Direktorat definitivno reći svakoj državi, u što treba da udje u industriji. Imat će da kaže točno, koja se roba traži, koliko pamuka treba za cijeli svijet i koliko od toga treba da proizvede Indija, ili Japan i da ne dozvoli svakome da radi što i koliko hoće i remeti ekonomski red. Isto tako treba da bude i jedan Direktorat rada za cijeli svijet. Isto i jedan Higijenski Direktorat i jedan Direktorat za Pogonske snage, koji će kontrolirati električne i vodene snage. Opći je princip to, da je cijeli svijet uzajamno povezan i da je posao Svijetskog Direktorata, da vodi brigu o potrebama svijeta. Bit će, dakle, tu i jedan Saobraćajni Direktorat, koji će upravljati brodarstvom i željeznicama svih zemalja, kako je to bilo u nekoj mjeri u prošlom i u ovom ratu, kad su sve lađje savezničkih nacija bile pod jednom kontrolom.

Sve te sheme traže ono čega stara Liga Naroda nije imala, a to je Policijski Direktorat svijeta. Stara Liga nije imala iza sebe nikakove moći. Sve države trebat će da uvide, da ne može biti svjetskog mira, ako ne bude Direktorata Policije Svijeta.

Ako hoćemo istinsku obnovu, koja će biti trajna, morat ćemo modificirati svaku stvar. Vi ćete rado prihvatiti mnogo toga što je idealno, ali ne dira u vaš privatni život; ... ali mi moramo izvesti prije svega veliku promjenu u tome, da promijenimo imenicu jednine "Moje" u imenicu množine "Naše". To će izvesti najdublju promjenu. Na tome baš mi teozofi živo radimo. Ako je potrebna ispravna akcija, mora ju voditi ispravna ideja i zbog toga su teozofi za vrijeme posljednjih 66 godina po cijelom svijetu proglašavali ideju "Naše". Naša koncepcija religije je Sveopće Bratstvo čovječanstva, a naša je zadaća u Teozofskom Društvu, da budemo ~~pretstraže~~ Obnove Svijeta, o kojoj sam vam govorio. Studirajte teozofiju i naći ćete u njoj još i više principa. Ja sam spomenuo samo nekoliko.

Sve što sam kazao može se sažeti u jedan princip, koji je korjen teozofije. Taj glasi: "Čovjek je božanstven", prema tome su sve dobre ili zle prilike u koliko daju čovjeku, zgode da otkrije svoju božanstvenost. Ako želimo dogledati kraj rata, moramo princip: "Svaki za sebe, a do djavola svi ostali", zamijeniti potpuno oprečnim principom: "Svaki za svakoga, a Bog za sve nas" i tako raditi za Novi Red.

C. Jinarajadasa

USKRSNI POZDRAV ČLANOVIMA

Sa mog novog mjesta šaljem ovim putem svim Vama moje iskrene misli, želje i moj uskrsni pozdrav:

U miomirisu proljetne cvatnje povezujem sve Vas čistoćom Vaših osjećaja oduševljenja i predanosti, koju Vi razvijate u radu i stavu prema našem Društvu i njegovim Vodićima.

U Ljepoti proljetnog svježeg jutra, te u čistoći neizrecive Radosti nježnih mladih i zelenih grančica, pozdravljam Vaše otmjeno srce i Vašu blagu dušu ...

U cvrkutavoj glazbi malih životnih ptičica i u šarolikom veličanstvenom bljesku jutarnjeg proljetnog sunca - pozdravljam plemenitost i čistoću Vaših težnja u karakteru, u radu i u Vašem služenju za UZVIŠENE IDEALE ljudskog napretka...

U tihoj harmoniji i u ritmu tog proljetnog ŽIVOTA neka Vas snaga SUNCA USKRSNUĆA napuni "sjajem vječno trajnog svjetla" tako, da biste u čistoći svoga tijela i duha uzmogli postati još idealniji i još revniji radnici NJIHOVOG MIRA ZA BRATSTVO i JEDNINSTVO medju našim i svim narodima DOBRE VOLJE. -

Potpredsjednik

8.IV.1947.

Čovjek mora ostati u uvjerenju, da je nepojmljivo pojmljivo; inače ne bi ništa otkrio.

Goethe
